

Ohlašovateli jmenovanou nemoc dlužno ústně nebo písemně podle předpisů ministr. nařízení ze dne 5. května 1914, čís. 103 f. z., na území Slovenska a Podkarpatské Rusi podle nařízení býv. uh. ministerstva vnitra ze dne 8. prosince 1894, čís. 91.954.

Lékaři mají mimo to na předepsaných tištěných oznámeních o nákaze na vhodném místě označiti dle zjištěných příznaků následující tvary chřipky: 1. katarrhální, 2. pneumonický, 3. encephalitický, 4. gastrointestinální.

§ 2.

Toto nařízení platí pro celou oblast republiky Československé a nabývá účinnosti ihned po vyhlášení.

§ 3.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.	Staněk v. r.
Dr. Beneš v. r.	Prášek v. r.
Sonntág v. r.	Klofáč v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Hodža v. r.,

jako ministr pro sjednocení zákonodárství a organizační správy a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Hampl v. r.

Čís. 240.

Vyhláška ministra financí ze dne 7. dubna 1920

o počátku účinnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, č. 644 Sb. z. a n., o zrušení Československé devisové ústředny a částečném uvolnění obchodu cizími platidly.

Na základě zmocnění daného ustanovením § 23 nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, čís. 644 Sb. z. a n., o zrušení Československé devisové ústředny a částečném uvolnění obchodu cizími platidly, ustanovují počátek účinnosti řečeného nařízení dnem 26. dubna 1920.

Ministr financí:

Sonntág v. r.

Čís. 241.

Vyhláška ministra obchodu ze dne 10. dubna 1920

o počátku účinnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, č. 645

Sb. z. a n., o úpravě dovozu a vývozu.

Na základě § 13 nařízení ze dne 28. listopadu 1919, č. 645 Sb. z. a n., o úpravě dovozu a vývozu, určuje se počátek účinnosti tohoto nařízení dnem 26. dubna 1920.

Ministr obchodu:

Dr. Heidler v. r.

Čís. 242.

Zákon ze dne 9. dubna 1920

o prozatímní úpravě právních poměrů ústavů léčebných a humanitních v republice Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pokud není již zvláštními zákony tak stanoveno, přísluší od doby účinnosti tohoto zákona státní správě dozor na všechny veřejné ústavy léčebné a humanitní a soukromé ústavy s právem veřejnosti, k jejichž řízení je třeba lékařského vedení nebo spolupůsobení, a to po stránce lékařské i správní.

Tím není dotčeno dosavadní právo dozoru příslušných zemských (správních) výborů.

Sem patří nemocnice, ústavy pro léčení skrofulósy, tuberkulósy a jiné odborné ústavy léčebné, ústavy pro choromyslné, porodnice a ústavy s nimi související (nalezince).

Totéž platí pro ústavy výše vyznačené, jež jsou ve správě veřejnoprávních korporací, třeba neměly práva veřejnosti.

§ 2.

Nařízením vlády bude určeno, které další ústavy léčebné a humanitní (§ 1), zvláště pak takové, jež mají doplniti všeobecnou péči zdravotně-sociální, mají sem podle povahy věcí a účelu ústavu náležeti.

§ 3.

Nařízením vlády bude dále stanoveno, jakým způsobem a kterými úřady má býti dohled tento vykonáván.

Vrchní dozor přísluší ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve shodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 4.

Za ústavy státní mohou býti prohlášeny a převzaty do právy ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy nemocnice ve Velké Praze, na Ostravsku a v jiných uhelných pánvích, v Lučenci na Slovensku a v Munkáči v Podkarpatské Rusi.

Vyžadují-li toho svrchovaně důležité zájmy státní, mohou býti po dorozumění s příslušným zemským (správním) výborem, resp. zemským výborem svazovým (§ 64 zák. ze dne 29. února 1920, čís. 126 Sb. z. a n.) vládním nařízením prohlášeny za státní ústavy a převzaty do správy ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ještě jiné veřejné ústavy léčebné a humanitní (§ 1 tohoto zákona) nebo se svolením vlastníka ústavy soukromé.

§ 5.

Nabytých práv zaměstnanců ústavů, jež budou převzaty do správy státní, bude podle obdoby § 10 zákona o župních úřadech šetřeno, pokud tato práva se zakládají na úpravách provedených a schválených podle platných právních ustanovení nejpozději dnem 28. února r. 1920. Úpravy provedené později vyžadují k své platnosti schválení ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve shodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 6.

Vláda se zmocňuje, aby pro ústavy léčebné a humanitní (§ 1 a § 4 tohoto zákona) zřídila při ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy poradní sbor, složený z odborníkův a zástupců korporací, jež mají zájem na hospodářství těchto ústavů (výši ošetrovacích sazeb atd.).

Podrobná ustanovení o složení tohoto poradního sboru a jeho působnosti budou vydána nařízením.

§ 7.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení a pověřuje se provedením jeho ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve shodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Hodža v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 243.

**Zákon ze dne 10. dubna 1920,
kterým se mění zákon o zrušení šlechtictví,
řádův a titulů.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zákon ze dne 10. prosince 1918, č. 61 Sb. z. a n., nevztahuje se na čestné odznaky zavedené na paměť šťastně skončených bojů za svobodu československého národa nebo jako uznání za zásluhy a vznik a vývoj zřízení samostatného státu československého.

Odznaky tyto jsou:

- a) Československý válečný kříž, zřízený dekretem prozatímní vlády zemí československých v Paříži dne 7. listopadu 1918.
- b) Československá revoluční medaille, zřízená dekretem podepsaným za presidenta republiky Československé ministrem pro věci zahraniční v Paříži dne 1. prosince 1918.
- c) Čestné odznaky, pokud byly zřízeny pro československou revoluční armádu v Rusku (na Sibiři) odbočkou Československé Národní Rady pro Rusko aneb ministerstvem války prozatímní vlády zemí československých, resp. první vlády Československé republiky.
- d) Medaille vítězství (La medaille de la victoire) pro spojenecké a přidružené mocnosti, podle zásadního rozhodnutí mírové konference v Paříži ze dne 24. ledna 1919.

§ 2.

Ustanovení § 1 tohoto zákona platí, pokud základem k udělení některého z uvedených čestných odznaků občanům Československé republiky jsou vynikající válečné výkony a zásluhy z doby před 31. červencem 1919 a pokud jsou dány jiné podmínky a předpoklady stanovené pro dosažení uvedených čestných odznaků v dekretch a nařízeních, jimiž byly tyto odznaky zřízeny.

Pokud jde o příslušníky armád mocností spojeneckých a přidružených, jest udělování čestného odznaku uvedeného v odst. a) § 1 přípustno také za výkony a zásluhy z doby po 31. červenci 1919.

§ 3.

Rovněž vyňaty jsou z ustanovení zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 61 Sb. z. a n., čestné odznaky, kterých dobyli si na poli válečném příslušníci československých vojsk jako uznání od vlád spojeneckých.